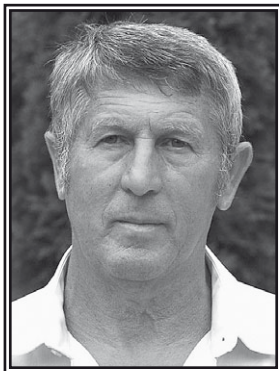

Elhunyt Szarka Zoltán

Gyászol olimpiai körünk, elvesztettük egy igaz barátunkat. 2016. április 18-án méltósággal viselt, hosszan tartó, súlyos betegség után életének 74. évében elhunyt **Szarka Zoltán**, a **Szombathe-lyi Haladás** legendás kapusa, a **Halmay Zoltán Olimpiai Hagományörző Egyesület** alapító tagja. Szurkolóként több mint két évtizeden keresztül szorítottunk sikereiért.

A Haladásban és az olimpiai válogatottban is maradandót alkotott, Mexikóból **olimpiai bajnokként** tért haza. Mint a vasi egyesület egyetlen ötkarikás bajnoka csatlakozott baráti körünkhöz, ez számára természetes volt, számunkra megtisztelő. Húsz éve a legnagyobb egyetértésben dolgoztunk együtt olimpiai egyesületünk elnökségében. Zoli nem csak a

kapuban volt példakép, de az életben is. Profi hozzáállás, megbízhatóság, családszeretet és sportszerű életvitel jellemezte. Egész egyéniségével kivívta mindenki tiszteletét és szeretetét. Szívesen láttuk körünkben és ő is örömmel jött rendezvényeinkre, legyen az élménybeszámoló, vetélkedő, kiállítás vagy farsangi bál, rá mindig lehetett számítani. Bár tudtunk betegségről, mégis

*Az utolsó „halmays” szereplés.
Jenkei Ede 90. születésnapján az ünnepelt
és Halmos Zoltán társaságában*

megrázó volt szembesülni a megváltoztathatatlan ténnyel: Zoli már nincs közöttünk.

Drága Zoli, a fiatalabbaknak Zoli bácsi!

Köszönjük a közös élményeket, a barátságodat, melyre örökké büszkék leszünk. Emlékedet fájó szívvel, örökre megőrizzük.

Isten veled, nyugodjál békében!

Gál László

Búcsú Szarka Zoltántól

Szerettei, barátai, tisztelők százai vettek végső búcsút **Szarka Zoltántól**, a Haladás egykori nagyszerű kapusától a herényi temetőben. A 74. évében elhunyt olimpiai bajnokot **dr. Puskás Tivadar**, Szombathely polgármestere, **Horváth Vilmos**, a Magyar Olimpiai Bizottság képviselője, **Dunai Antal**, a Magyar Labdarúgó Szövetség képviselője, **Király Gábor**, a Haladás és a magyar válogatott kapusa és **Horváth Norbert**, a Haladás VSE ügyvezető elnöke búcsúztatta. A legmeghatóbb beszédet Király Gábor mondta, aki személyes élményeit felidézve köszönt el egykori edzőjétől, sokak szemében könnyek csillogtak szavait hallva.

A MOB és olimpiai baráti körünk nevében **Horváth Vilmos** egyesületünk elnöke a következő gondolatokkal búcsúzott Szarka Zoltántól:

Kedves Zoli!

Látod ott fenn, a csillagok útján, hogy szinte stadionnyi tisztelőd jött el hozzád? Most nem zúg az aréna, sok százan megrendülten, fájdalommalelve állunk itt. Szeretteid, rokonok, sportolók, barátok, szurkolók és egyszerű tisztelők

veszünk végső búcsút Tőled megtörtén ezen a szomorú órán. Megrendülten, mert egy olyan embertől búcsúzunk, aki egész életével, viselkedésével példát mutatott, emberségből, tisztességből, szerénységből.

Most ravatalodnál állva, feltehetjük a kérdést. Milyen ember is volt valójában Szarka Zoltán?

Kedves Zoli!

Egész életed, születésedtől az utolsó napig annak a természetes alázatnak a jegyében zajlott, ami mára szinte kiveszett a világból. Számodra nem volt kis és nagy munka, kis és nagy ember, mindenkihez őszintén, segítőkészen és szerényen fordultál. Mert ezt tanultad otthon, mert szeretett Károly bátyád is efelé terelt. Legnagyobb sikereid idején is megmaradtál annak az egyszerű répcelaki fiúnak, aki mindig tudta, hogy honnan jött és hová tart!

Csapatember voltál

Hű társaid a legendás Hali-focisták mesélik, hogy neked soha nem volt ellenséged. Mindenkivel megtaláltad a

hangot, mindenkinek megadtad a tiszteletet. Neked – természetednél fogva – mindig a csapat volt az első, nem a személyes babérok begyűjtése.

A szív embere voltál

Önzetlenül és szívből tettél mindent! Számodra minden, amibe belevágtál szívüggé vált. Játékosként, edzőként, magánemberként egyaránt. Ebben a rideg-hideg mai valóságban sem szégyellted érzelmeidet. Emlékszel Zoli? Amikor 60. születésnapodon köszöntöttünk és meglepetésként sorra köszöntöttek személyesen szerte az országból olimpiai bajnok társaid, könny szökött a szemedbe. Te mindig is tudtad, hogy semmi sem szégyen, ami emberi!

Családszerető voltál

Őszintén vágytál a jóra, a családnál nem volt fontosabb semmi a számodra. Szűk körben sokszor meséltél gondoskodó szeretettel

Erzsébet asszonyról, Tünde lányodról és Zoli fiadról. És szeretted nagyobb családodat, Szombathelyt is, büszke voltál városodra, nem véletlen, hogy semmilyen előnyökért nem hagytad el soha. Hiszem, hogy Te is érezted a szombathelyiek – hűséged miatt is – feléd áradó tiszteletét, megbecsülését és szeretetét.

Kedves Zoli!

Elmentél hát most a mennyei stadionba, s ott, a régi Hali-focistákkal már nosztalgiaztok. Mi meg itt lenn, csupán egyet tehetünk: emlékedhez, emberi nagyságodhoz illő módon tesszük dolgunkat.

A végső búcsú pillanataiban, fájdalommal szívünkben, elengedünk égi pályára, s megköszönve a megköszönhetetlent, az Úr vigyázó tekintetét kérjük Rád, közös jóbarátunk, a már csillagok közt járó Balogh Jóska szavaival:

**Messzire ment egy jó barát, egy jó magyar,
s már odaát figyeli földi sorsomat,
azt, hogy fáradtan kél a Nap,
s hogy semmi – koncon osztozunk,
esendők, gyarlók így vagyunk.**

**Kedves Zoli! Drága barátunk!
ISTEN VELED, ISTEN VELED!**

Egy nagyszerű pályafutás története

Szarka Zoltán 1942. augusztus 12-én Csornán született, azonban családjá **Répcelakon** élt. Zoli a helyi Kinizsiben kezdett futballozni, majd a **Szombathelyi Dózsa** igazolta le. Átigazolásában nagy szerepet játszott nyolc évvel idősebb **Károly bátyja**, aki 1957-ig szintén a Dózsa kapuvédője volt. Ő egyengette öccse futballkarrierjét, de Zoli a magánéletben is sokat köszönhetett neki.

Tehetségére a legendás Varga „Cserga” bácsi is felfigyelt, aki az akkor NB II-es **Haladáshoz** hívta. 1962 augusztusában, egy héttel 20. születésnapja előtt Győrben mutatkozott be az első osztályban. Ezt még 243 élvonalbeli szereplés követte. Zoli csakhamar meghívást kapott előbb az utánpótlás, majd az olimpiai és B-válogatottba is. 1963 júniusában Prágában, a Csehszlovákia elleni találkozón **Ilku** mögött már az A-válogatott kispadján ült.

A tokiói olimpia előtt állandó kerettag volt, ám végül mégis kimaradt az utazó csapatból. Bármennyire is furcsán hangzik, de majdnem lemaradt a **mexikói olimpiáról** is. Csak **Csanádi Árpádnak** köszönhetette részvételét, aki – látva jó formáját és hozzáállását – kiállt mellette az utazást illetően. Olimpiai szereplésére egykor így emlékezett: „Éltem meghatározó élményeként tartom számon az olimpiát. A Japán elleni elődöntőben, ha csak húsz percre is, de

beállhattam a kapuba a varázslatos Azték stadionban. 5:0-ra győztünk, de így is volt két-három jó védésem, köztük a japán csodacsatár, Kamamoto lövését kellett háritanom. Óriási élmény volt, amikor nyakamba akasztották az aranyérmemet.”

Az olimpiát követő években a Haladás váltakozó sikerrel szerepelt. Igazi felemelkedést a **Sárosi-korszak** hozott, akkor sorozatban jöttek a sikerek: MNK-döntő, KEK-szereplés, Vidék legjobbja cím. Sárosi Lászlónál az összeállítás legtöbbször Szarka Zoltánnal kezdődött. Ez az időszak a Haladás „aranykora” volt, a csapat gerince (Halmosi, Kereki, Farkas, Kulcsár, Hauzer, Király stb.) évekig együtt játszott. Zoli 1979-ben, 37 évesen búcsúzott az élvonaltól, de alacsonyabb osztályú csapatokban még 55 éves koráig szerepelt. 1980-tól a Haladás utánpótlás- és kapusedzőjeként dolgozott egészen 2015 áprilisáig.

Nála nőtt fel többek között **Király Gábor**, a Haladás és a magyar válogatott jelenlegi kapuvédője is.

Szarka Zoltán húsz évesen nősült, feleségének, Erzsébet asszonynak köszönhetően mindig nyugodt családi háttér vette körül. Két gyermekük született. Ifj. Szarka Zoltán is szerepelt az NB I-ben, majd hosszú éveken keresztül játékosként működött. Tünde lányuk kosárlabdázott, de egy térsérülés véget vetett karrierjének.

A Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület belső tájékoztatója.

Megjelenik havonta egyszer, 150 példányban.

Szerkeszti: Az egyesület vezetősége.

9700 Szombathely, Hollán E. u. 13. • E-mail: halmay@halmay.hu • www.halmay.hu